

ren, der derved bl. a. sættes i Stand til at indføre Adressekort i Stedet for de nu anvendte Adressebreve som Følgedokument for Pakker.

Indførelsen af Adressekort, hvorom Forslag var fremsat i Rigsdagssamlingen 1911—12, vil medføre en saa stor Arbejdsbesparelse for Postvæsenet, idet Bogføringen af Pakkerne vil kunne simplificeres betydeligt, hvorhos ogsaa Pakkernes Ekspedition vil blive fremmet og bedre kontrolleret, at man ikke mener at kunne undlade paany at søge gennemført denne postteknisk set betydningsfulde Reform. Danmark er saavidt vides det eneste Land i Verden, hvis Postvæsen ikke nyder Fordelene ved Adressekortene. I de Lande, hvor Adressebrevene har været benyttede, har man for længst forladt dette i Poststjenesten upraktiske Følgedokument. De skriftlige Meddelelser, som ønskes fremsendte sammen med Pakken, kan enten anføres paa Adressekortets Kupon eller indlægges i Pakken. Tilladelsen til at indlægge en til Forsendelsen hørende Nøgle i Adressebrevet benyttes yderst sjældent, men der vil, for at ikke dette Forhold skal blive en Hindring for Forslagets Gennemførelse, blive givet Publikum Adgang til at hefte Nøglen under behørigt Lukke til Adressekortet.

Betalingen for de omhandlede Blanketter foreslaas — som hidtil — at skulle fastsættes af Poststyrelsen (§ 20 f.).

Til § 2.

Blandt de Forretninger, som Postvæsenet skal være bemyndiget til at udføre efter Bestemmelser og Takster fastsatte af Ministeren, er medtaget nogle nye Virksomheder, nemlig Postgiro (5: Udførelse af Betalinger ved Overføring til eller fra en hos Postvæsenet etableret Postkonto), Bekræftelse af Postforsendelsers Indhold, Forsikring af Postforsendelser udover den angivne Værdi, Udstedelse af Postkreditiver (5: Anvisninger, hvorefter Beløb kan hæves paa ethvert Postkontor her i Landet) og af Identitetskort samt Omdeling af Forsendelser, som ikke er forsynede med Adresse.

Med Hensyn til den søgte Bemyndigelse til Indførelse af Postgiro bemærkes, at man maa anse det for ønskeligt i den nærmeste Fremtid herhjemme at kunne indføre denne nye postale Virksomhed, som i Løbet af de senere Aar med stort Held er indført af Postvæsenet i adskillige fremmede Lande, saasom Belgien, Frankrig, Holland, Italien, Japan, Schweiz, Tysk-

land, Ungarn og Østerrig; endvidere kan nævnes, at Spørgsmaalet i vort Naboland Sverige er under Overvejelse af en Kommission. Man maa anse det for rigtigt, at der, ligesom det har været Tilfældet ved Systemets Indførelse i andre Lande, indtil videre gives Administrationen Frihed med Hensyn til Institutets Organisation, Virke-maade og Takster, og at Forholdet først lovfæstes, naar de fornødne Erfaringer er indvundne paa dette helt nye Arbejdsfelt. Til nærmere Oplysning medfølger som Bilag et Udkast til en Postgiroanordning.

Postvæsenets Bekræftelse af en Postforsendelses Indhold kendes for Tiden kun ved Eftertælling af Pengeforsendelsers Indhold, men vil kunne være af Betydning ogsaa i andre Tilfælde og forudsættes at kunne finde Sted i Lov Nr. 90 af 11. April 1916 om Rettens Pleje § 160, hvori det gøres Postvæsenet til Pligt at foretage Bekræftelse af visse Forkyndelser, der indleveres til Afsendelse i anbefalet Brev.

Ved Forsikring af Postforsendelser udover den angivne Værdi er det Tanken at aabne Institutioner og Forretningsdrivende, der jævnligt afsender Postforsendelser af betydelig Værdi, Adgang til ved særlig Kontrakt at faa disse forsikret hos Postvæsenet.

Postkreditiver er tænkt at skulle lyde paa Beløb indtil 3000 Kr.; Indehaveren af et saadant Kreditiv skal paa ethvert Postkontor her i Landet kunne hæve af sit Tilgodehavende mod Forevisning af Kreditivet og et af Postvæsenet udstedt Identitetskort, som det ligeledes foreslaas at indføre.

Det bemærkes, at Postkreditiver er indført i Norge og Identitetskort i Sverige og efter Forhandling mellem Poststyrelserne i de 3 skandinaviske Lande eventuelt agtes indført i den interskandinaviske Postforbindelse.

Da der har foreligget Tilfælde, hvor en Omdeling af Forsendelser, som ikke var forsynede med Adresse, har vist sig ønskelig og gennemførlig, har man anset det for rigtigt at aabne en almindelig Adgang til, at Postvæsenet paa visse nærmere Vilkaar kan paatage sig saadan Virksomhed.

Ligesom ved det i Rigsdagssamlingen 1911—12 fremsatte Forslag til Postlov har man ladet Fastsættelsen af Reglerne for Besørgelsen af Lokalforsendelser og af Taksterne herfor overgaa til Lovgivningsmagten.

Man har af Hensyn til den Udvikling, som foregaar ved Oprettelse af Postautomobilruter til Supplering af bestaaende Jernbanelinier, ment at burde bevare Post-